

Formy wsparcia dla osób bezrobotnych

Zespół ds. Administrowania Informacją Elektroniczną Data modyfikacji: 20.02.2020 Data publikacji: 12.02.2020

FORMY WSPARCIA DLA OSÓB BEZROBOTNYCH

BON STAŻOWY DLA OSÓB BEZROBOTNYCH DO 30 ROKU ŻYCIA

- adresowany jest do osób bezrobotnych do 30 roku życia,
- umożliwia osobie bezrobotnej uzyskanie skierowania na staż w celu nabycia umiejętności praktycznych w miejscu pracy bez nawiązania stosunku pracy
- stanowi gwarancję skierowania do odbycia stażu u pracodawcy wskazanego przez bezrobotnego na okres 6 miesięcy, o ile pracodawca zobowiąże się do zatrudnienia bezrobotnego po zakończeniu stażu przez okres 6 miesięcy,
- organizator stażu, który zatrudni osobę bezrobotną po zakończonym okresie odbywania stażu przez deklarowany okres 6 miesięcy otrzyma premię, która stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

W ramach bonu stażowego starosta oferuje:

- stypendium stażowe w wysokości 120% kwoty zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 poz. 149);
- koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu – w formie ryczałtu, wypłacanego bezrobotnemu w miesięcznych transzach łącznie ze stypendium;
- kosztów niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania.

Warunkiem zorganizowania stażu w ramach bonu stażowego jest złożenie przez pracodawcę wniosku o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu, którego druk dostępny jest na stronie internetowej PUP: www.pup.pisz.pl oraz w siedzibie Urzędu Pracy.

Podstawa prawna: art. 66l Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 poz. 149).

BON NA ZASIEDLENIE DLA OSOBY BEZROBOTNEJ DO 30 ROKU ŻYCIA

Bon na zasiedlenie może zostać przyznany w związku z podjęciem przez osobę bezrobotną do 30 roku życia poza miejscem dotychczasowego zamieszkania zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, jeżeli:

- za ich wykonywanie będzie osiągała wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto miesięcznie oraz z tego tytułu będzie podlegała ubezpieczeniom społecznym,
- odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej wynosi co najmniej 80 km lub czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do miejsca dotychczasowego zamieszkania środkami transportu zbiorowego przekracza łącznie co najmniej 3 godziny dziennie;
- będzie pozostawała w zatrudnieniu lub wykonywała inną pracę zarobkową lub będzie prowadziła działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Bon na zasiedlenie może zostać przyznany na podstawie umowy po uprzednim złożeniu przez osobę bezrobotną wniosku, w wysokości w niej określonej, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, z przeznaczeniem na pokrycie kosztów zamieszkania związanych z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub podjęciem działalności gospodarczej.

Osoba bezrobotna po otrzymaniu bonu jest obowiązana w terminie:

- do 30 dni od dnia otrzymania bonu na zasiedlenie dostarczyć do powiatowego urzędu pracy dokument potwierdzający podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej i oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w lit. b;
- do 7 dni, odpowiednio od dnia utraty zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej i od dnia podjęcia nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przedstawić powiatowemu urzędowi pracy oświadczenie o utracie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej i podjęciu nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej oraz oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w lit. b;
- do 8 miesięcy od dnia otrzymania bonu na zasiedlenie udokumentować pozostawanie w zatrudnieniu, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy.

Wyżej wymienione dokumenty i oświadczenia mogą być przekazywane w szczególności za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu przepisów o prawie pocztowym lub w postaci elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą właściwego urzędu pracy.

W przypadku niewywiązania się z obowiązków związanych z przyznaniem bonu, o których mowa w:

- pkt 1 i 2 – kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi w całości w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania Urzędu;
- pkt 3 – kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi proporcjonalnie do udokumentowanego okresu pozostawania w zatrudnieniu, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania Urzędu.

-

Podstawa prawna:

Art. 66n Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 poz. 149).

BON SZKOLENIOWY

Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta, w imieniu którego działa dyrektor PUP, może przyznać bon szkoleniowy, który stanowi gwarancję skierowania bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie oraz opłacenia kosztów, które zostaną poniesione w związku z podjęciem szkolenia.

Przyznanie i realizacja bonu szkoleniowego musi wynikać z indywidualnego planu działania przygotowanego przez doradcę klienta we współpracy z bezrobotnym. Bezrobotny wskazuje we wniosku jeden z celów, który przemawia za zasadnością odbycia szkolenia lub kilku szkoleń i najpóźniej do dnia otrzymania bonu dostarcza oświadczenie od pracodawcy o zamiarze zatrudnienia lub powierzenia wykonywania innej pracy zarobkowej osobie otrzymującej bon lub oświadczenie o zamiarze podjęcia działalności gospodarczej.

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o przyznanie bonu szkoleniowego doradca klienta w PUP wydaje osobie bezrobotnej bon szkoleniowy. Po dostarczeniu przez osobę bezrobotną wypełnionego przez jednostkę szkolącą bonu, PUP kieruje na szkolenie osobę, której przyznano bon szkoleniowy.

W ramach przyznanego bonu szkoleniowego PUP sfinansuje bezrobotnemu do wysokości 100% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu przyznania bonu szkoleniowego koszty:

- 1) jednego lub kilku szkoleń niezbędnych do podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, w tym kosztów kwalifikacyjnego kursu zawodowego i kursu nadającego uprawnienia zawodowe – w formie wpłaty na konto instytucji szkoleniowej;
- 2) niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania;
- 3) przejazdu na szkolenia, w przypadku gdy zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:
 - a) do 150 zł – w przypadku szkolenia trwającego do 150 godzin,
 - b) powyżej 150 zł do 200 zł – w przypadku szkolenia trwającego ponad 150 godzin;
- 4) zakwaterowania, jeśli zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:
 - a) do 550 zł – w przypadku szkolenia trwającego poniżej 75 godzin,
 - b) powyżej 550 zł do 1100 zł – w przypadku szkolenia trwającego od 75 do 150 godzin,
 - c) powyżej 1100 zł do 1500 zł – w przypadku szkolenia trwającego ponad 150 godzin.

PUP finansuje koszty, o których mowa powyżej, natomiast bezrobotny pokrywa we własnym zakresie koszty przekraczające limit bonu lub stanowiące inny rodzaj kosztów niż wskazane w pkt 3 ppkt 1-4

Osoba bezrobotna uczestnicząca w szkoleniu realizowanym w ramach bonu szkoleniowego na podstawie skierowania z PUP, otrzymuje stypendium zgodnie z art. 41 ust 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 poz. 149). Z bezrobotnym

skierowanym na szkolenie zawierana jest umowa określająca wzajemne zobowiązania stron umowy.

BON ZATRUDNIENIOWY DLA OSÓB BEZROBOTNYCH DO 30 ROKU ŻYCIA

Bon zatrudnieniowy stanowi dla pracodawcy gwarancję refundacji części kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem osoby bezrobotnej, której powiatowy urząd pracy przyzna przedmiotowy bon.

Bon zatrudnieniowy może być przyznany na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia, **na podstawie indywidualnego planu działania**. Posiada on termin ważności, który zostaje określony przez Powiatowy Urząd Pracy.

Jego realizacja następuje na podstawie umowy zawieranej z pracodawcą wskazanym we wniosku po wcześniejszym sprawdzeniu czy spełnia on warunki konieczne do otrzymania pomocy de minimis oraz warunki ujęte w definicji pracodawcy (oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one co najmniej jednego pracownika).

Na podstawie zawartej umowy Starosta refunduje pracodawcy część kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne przez okres 12 miesięcy w wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.

Po zakończeniu okresu refundacji Pracodawca będzie zobowiązany do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres kolejnych 6 miesięcy z własnych środków.

WSPARCIE OSÓB W WIEKU 45+ PRIORYTETEM KRAJOWEGO FUNDUSZU SZKOLENIOWEGO NA LATA 2014 - 2015

Jednym z nowych instrumentów, jakie wprowadza nowelizacja ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jest Krajowy Fundusz Szkoleniowy w skrócie KFS. Ułatwi on pracodawcom przekwalifikowanie lub podniesienie kwalifikacji pracowników oraz dostosowanie ich umiejętności do zmieniających się wymagań.

Kto może skorzystać z KFS?

O dofinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego mogą wystąpić wszyscy pracodawcy. Nie ma znaczenia, na jaki rodzaj umowy o pracę zatrudnieni są pracownicy korzystający z kształcenia wspieranego środkami KFS, a także czy jest to praca na pełen czy część etatu. Ponadto pracodawca również może skorzystać z kształcenia ustawicznego na takich samych zasadach jak jego pracownicy.

Na jakie wsparcie można liczyć ze strony urzędu pracy?

W ramach KFS starosta może przyznać pracodawcy środki na sfinansowanie kosztów kształcenia w wysokości do 80% kosztów kształcenia ustawicznego, nie więcej jednak niż do wysokości 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika. Przy 20% poniesionych wydatków ze strony pracodawcy uwzględnia się wyłącznie koszty samego kształcenia ustawicznego. Przy wyliczaniu wkładu własnego pracodawcy nie uwzględnia się innych kosztów, które pracodawca ponosi w związku z udziałem pracowników w kształceniu ustawicznym, np. wynagrodzenia za godziny nieobecności w pracy w związku z uczestnictwem w zajęciach, kosztów delegacji w przypadku konieczności dojazdu do miejscowości innej niż miejsce pracy, itp.

W przypadku jeśli pracodawca należy do grupy mikroprzedsiębiorców kwota dofinansowania może wynosić do 100% kosztów kształcenia ustawicznego, nie więcej jednak niż do wysokości 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika.

Środki te można przeznaczyć na:

- kursy i studia podyplomowe realizowane z inicjatywy pracodawcy lub za jego zgodą;
- egzaminy umożliwiające uzyskanie dyplomów potwierdzających nabycie umiejętności, kwalifikacji lub uprawnień zawodowych;
- badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia kształcenia lub pracy zawodowej po ukończeniu kształcenia;
- ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem.

Środki KFS przekazane pracodawcom prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu prawa konkurencji UE, stanowią pomoc de minimis, o której mowa we właściwych przepisach prawa UE dotyczących pomocy de minimis oraz pomocy pomocy de minimis w rolnictwie lub wybołówstwie. Pracodawca będący przedsiębiorcą dołącza do wniosku o zawarcie umowy na dofinansowanie kształcenia ustawicznego dokumenty pozwalające na ocenę spełniania warunków dopuszczalności pomocy de minimis.